

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

Кафедра хірургії № 2

«УЗГОДЖЕНО»

Гарант освітньо-професійної
програми «Медицина»

_____ Ігор СКРИПНИК

“ _____ ” _____ 2023 року

“ЗАТВЕРДЖЕНО”

Голова вченої ради медичного
факультету № 1

_____ Микола РЯБУШКО

Протокол від _____ 2023 № ____

СИЛАБУС

Основи сексології та сексопатології

Вибіркова дисципліна

рівень вищої освіти	другий (магістерський) рівень вищої освіти
галузь знань	22 «Охорона здоров'я»
спеціальність	222 «Медицина»
кваліфікація освітня	магістр медицини
кваліфікація професійна	лікар
освітньо-професійна програма	«Медицина»
форма навчання	денна
курс та семестр вивчення навчальної дисципліни	5 курс, 9 семестр

«УХВАЛЕНО»

на засіданні кафедри
хірургії № 2

Зав. кафедри _____ Володимир ШЕЙКО

Протокол від « 31 » серпня 2023 р. № 1

Полтава – 2023 рік

ДАНИ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Прізвище, ім'я, по батькові викладача (викладачів), науковий ступінь, учене звання	1. Саричев Леонід Петрович, д.мед.н., професор. 2. Сухомлин Сергій Адольфович, к.мед.н., доцент. 3. Саричев Ярослав Володимирович, к.мед.н., доцент. 4. Супруненко Сергій Миколайович к.мед.н., доцент. 5. Савченко Роман Борисович, асистент
Профайл викладача (викладачів)	https://urology.umsa.edu.ua/
Контактний телефон	1. 053225667
E-mail:	1. leonid.sarychev@gmail.com 2. urol@i.ua
Сторінка кафедри на сайті ПДМУ	https://surgery-two.pdmu.edu.ua/

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг навчальної дисципліни

Кількість кредитів / годин – 3 кредити / 90 год., із них:

Практичні – 20 год.

Самостійна робота - 70 год.

Вид контролю: залік

Політика навчальної дисципліни.

При організації освітнього процесу в ПДМУ викладачі і здобувачі вищої освіти діють відповідно до наступних нормативних документів (<https://www.pdmu.edu.ua/n-process/department-npr/normativni-dokumenty>):

«Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті»;

«Положення про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти та співробітників Полтавського державного медичного університету» (https://www.pdmu.edu.ua/storage/sections_nv/docs_links/Sj670MBVmC9qGVuTmHU8k9ZGKuX3DlzIwRNr8pBu.pdf);

«Правила внутрішнього розпорядку для здобувачів вищої освіти Полтавського державного медичного університету»;

«Положення про організацію та методику проведення оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті»;

«Положення про організацію самостійної роботи здобувачів вищої освіти у Полтавському державному медичному університеті»;

«Положення про відпрацювання пропущених занять і незадовільних оцінок здобувачами вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті»;

«Положення про порядок формування індивідуальних освітніх траєкторій здобувачами освіти Полтавського державного медичного університету»;

«Положення про порядок перезарахування навчальних дисциплін та визначення академічної різниці в Полтавському державному медичному університеті»;

«Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти»;

«Положення про рейтинг здобувачів вищої освіти Полтавського державного медичного університету»;

«Положення про матеріальне заохочування за успіхи у навчанні здобувачів вищої освіти Полтавського державного медичного університету».

Політика навчальної дисципліни визначається системою вимог викладача до здобувача вищої освіти при вивченні дисципліни та ґрунтується на засадах академічної доброчесності.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти з дисципліни передбачає:

самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;

поширення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

надання достовірної інформації про результати власної навчальної або наукової діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Порушенням академічної доброчесності вважається: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман.

За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до *відповідальності* згідно нормативних документів.

Здобувачі освіти, вивчаючи дисципліну ВК39 «Основи сексології та сексопатології», *зобов'язані:*

- виконувати графік навчального процесу і не допускати невиконання навчального плану та індивідуального навчального плану без поважних на те причин, приходити на заняття своєчасно, відповідно до розкладу занять;

- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями;

- дотримуватися вимог до зовнішнього вигляду (дрес-коду) осіб, затвердженого рішенням ректорату від 29.08.2014 року;

- підтримувати порядок в навчальних кімнатах, дбайливо та охайно відноситись до майна кафедри;

- не виносити без дозволу науково-педагогічних працівників речі та різне обладнання з навчальних кімнат та кафедри, а в разі умисного пошкодження – компенсувати їх вартість в порядку, визначеному чинним законодавством;

- дотримання морально-етичних принципів перебування на території клінічних баз.

Здобувачам освіти, вивчаючи дисципліну ВК39 «Основи сексології та сексопатології», забороняється:

- протягом заняття виходити з аудиторії без дозволу викладача;

- користуватись під час занять мобільним телефоном і іншими засобами зв'язку та отримання інформації без дозволу викладача;

- займатись сторонньою діяльністю, відволікати інших здобувачів освіти та заважати викладачу;

- вживати наркотичні засоби, психотропні речовини та їх аналоги, спиртні напої на кафедрі, палити на території кафедри і перебувати в приміщенні кафедри в стані алкогольного, наркотичного або іншого сп'яніння;

- вчиняти протиправні та аморальні дії, що можуть створити небезпечні умови для здоров'я та/або життя оточуючих, які принижують людську гідність, вживати ненормативну лексику.

Опис навчальної дисципліни (анотація)

...основи сексології та сексопатології - міждисциплінарна наука, що вивчає інтимне життя в усіх аспектах: психологічному, соціальному, педагогічному, етико-моральному, правовому, етнографічному, антропологічному, біологічному, гігієнічному, релігійному, медичному. Засвоєння теоретичного матеріалу

здобувачами освіти супроводжується набуттям відповідних інтегральних, загальних і фахових компетентностей.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є питання норми та патології сексуального здоров'я людини.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни (міждисциплінарні зв'язки)

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни (міждисциплінарні зв'язки)

Основи сексології та сексопатології, як навчальна дисципліна, базується на *вивченні* здобувачами вищої освіти: анатомії людини, цитології та ембріології; фізіології, патоморфології та патофізіології, фармакології, урології, акушерства та гінекології, дерматовенерології, психіатрії, медичної психології, ендокринології, неврології й інтегрується з цими дисциплінами.

Основи сексології та сексопатології, як навчальна дисципліна, *закладає основи вивчення* здобувачами вищої освіти: інфекційних хвороб, епідеміології, професійних хвороб, онкології, що передбачає інтеграцію викладання цієї дисципліни з іншими клінічними дисциплінами та формує уміння застосувати знання в процесі професійної діяльності на рівні лікаря загального профілю.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

метою вивчення навчальної дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти цілісного уявлення про можливості, форми і методи сексології, розуміння її місця і ролі в комплексному лікуванні, реабілітації та профілактики.

основними завданнями вивчення дисципліни є навчання здобувачів освіти вмінню встановлювати діагноз та визначати тактику лікування хворим з порушенням сексуального здоров'я.

Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (інтегральні, загальні, спеціальні)

Компетентності згідно з освітньо-професійною програмою, формуванню яких сприяє дисципліна

Дисципліна забезпечує набуття здобувачами вищої освіти компетентностей:

- **інтегральні:** Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі, дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

- **загальні:**

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
7. Здатність працювати в команді. 8. Навички міжособистісної взаємодії.
9. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
10. Здатність спілкуватись іноземною мовою. Здатність використовувати міжнародні греко-латинські терміни, скорочення і кліше у фаховому усному й писемному мовленні.
11. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
13. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

- **спеціальні (фахові, предметні):**

1. Навички опитування та клінічного обстеження дітей різних вікових груп.
2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних, інструментальних досліджень та оцінки їх результатів з урахуванням вікових нормативних показників.
3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
4. Здатність до визначення необхідного режиму навчання, праці, відпочинку здорових дітей та при лікуванні захворювань.
5. Здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань.
6. Здатність до ведення медичної документації.
7. Здатність до проведення епідеміологічних та медико-статистичних досліджень здоров'я населення; обробки державної, соціальної, економічної та медичної інформації.
8. Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції.
9. Наслідкування принципів дотримання фахової та академічної доброчесності з усвідомленням відповідальності за достовірність представлених наукових результатів.

Програмні результати навчання згідно з освітньо-професійною програмою, формуванню яких сприяє дисципліна

1. Володіти фундаментальними знаннями з базових та клінічних біомедичних наук у сфері професійної діяльності. Вміти здійснювати фахову діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань для здійснення безперервного професійного розвитку.

2. Знати будову, особливості функціонування окремих органів і систем у дорослих та дітей різного віку в цілому в нормі, при розвитку патологічних процесів, захворювань; вміти використовувати набуті знання в подальшому навчанні та у практичній діяльності лікаря.

3. Збирати дані про скарги пацієнта, анамнез життя і захворювання, спадковий анамнез в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу або вдома у хворого, в тому числі з урахуванням вікових особливостей хворого.

4. Виділяти та фіксувати провідний клінічний симптом або синдром (за списком 1); встановлювати найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання (за списком 2) з подальшим визначенням характеру (консервативне, оперативне) та принципів лікування хворих при захворюваннях (за списком 2).

5. Знаходити необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерел, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію в професійній діяльності. Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.

6. Зрозуміло представляти власні знання, висновки та аргументи з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефаківців.

7. Досліджувати обсяги та результативність діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я в динаміці та при співставленні їх з середньо статичними і кращими в сфері діяльності. Проводити відбір та використовувати уніфіковані клінічні протоколи щодо надання медичної допомоги, що розроблені на засадах доказової медицини. Приймати участь у розробці локальних протоколів надання медичної допомоги.

8. Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.

Результати навчання для дисципліни:

по завершенню вивчення навчальної дисципліни здобувачі вищої освіти повинні

знати: загальні принципи організації сексопатологічної служби в Україні;

вміти:

- демонструвати володіння принципами деонтології в роботі з сексологічними хворими;
- проводити первинне опитування та огляд пацієнтів зі скаргами на порушення сексуальної функції;
- виконувати основні клініко-діагностичні методики та вірно трактувати їх результати;
- класифікувати та аналізувати клінічні форми сексуальних розладів;
- проводити лікувальні заходи, доступні на до спеціалізованому етапі надання сексологічної допомоги;
- володіти основними принципами лікування та профілактики сексологічних захворювань;
- володіти основними методами лікування та профілактики копулятивних дисфункцій;
- демонструвати володіння знанням сучасних проблем сексології та сексопатології, перспективами розвитку і вдосконалення діагностики та лікування статевих розладів.

Тематичний план лекцій (за модулями) із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції

Лекції навчальним планом не передбачаються

Тематичний план семінарських занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на семінарському занятті

Проведення семінарських занять не передбачено навчальним планом

Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на практичному занятті

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
	Модуль 1. Основи сексології та сексопатології	20
	Змістовий модуль 1. Нормальна та судова сексологія, загальна сексопатологія. Спеціальна сексопатологія. Чоловіча неплідність. Планування сім'ї	20
1	Предмет медичної сексології в структурі міждисциплінарних знань. 1. Історія розвитку сексології та її сучасний стан. 2. Поняття "сексуальність", "сексологія" та "сексопатологія". Поширеність сексологічних захворювань. 3. Етика та деонтологія в роботі лікаря сексопатолога. 4. Підходи до організації сексологічної допомоги. Сучасний стан питання щодо отримання сексологічної освіти.	2
2	Анатомо-фізіологічні основи сексуальності. 1. Анатомія статевих органів в сексуальному аспекті. 2. Етапи формування сексуальності. 3. Статевий акт. Попередній та заключний етапи статевого акту. Фізіологія статевого акту. 4. Поняття про стать. Критерії статі. 5. Вікові прояви сексуальності. Геронтологічна сексопатологія.	2

3	Складові сімейно-сексуальної гармонії та дисгармонії. 1. Розвиток сексуальності людини. 2. Мотивування сексуальної поведінки у чоловіків та жінок. Поняття про сексуальну норму. 3. Психофізіологічні характеристики сексуальності. 4. Компоненти сексуальної гармонії. 5. Система критеріїв оцінки оптимальної норми сексуальності (анатомо-фізіологічної, соціальної, психологічної, соціально-психологічної).	2
4	Сексуально-еротична адаптація статей. 1. Гігієна та психогігієна статевого життя. Гігієна тіла та сексуально-еротичних контактів. 2. Особливості дієти в сексології. 3. Використання додаткових засобів еротичної стимуляції (секс-шоп).	2
5	Сексуальні девіації. Судова сексологія. 1. Формування девіантної мотивації сексуальної поведінки. Сексуальні девіації за засобом реалізації сексуальних дій та за об'єктом потягу. 2. Судово-медична експертиза з питань, пов'язаних із встановленням статі. Судова експертиза девіацій сексуальної поведінки. 3. Запобігання сексуальним злочинам.	2
6	Загальна сексопатологія. 1. Епідеміологія, фактори ризику, причини і умови виникнення порушень і девіацій сексуального здоров'я. 2. Прояви і перебіг сексопатологічних порушень. 3. Основні закономірності формування сексопатологічних симптомів і синдромів. 4. Розробка питань патогенезу і класифікації сексуальних розладів, загальних принципів їх лікування і профілактики.	2
7	Основні прояви сексуальних розладів жінок. 1. Класифікація порушень сексуального здоров'я у жінок. 2. Порушення диференціації статі та статевого розвитку. 3. Первинні форми сексуальної дезадаптації та сексуальних розладів. 4. Сексуальні розлади у жінок, спричинені супутніми захворюваннями (вторинні порушення сексуального здоров'я). 5. Вплив лікувальних засобів на сексуальність жінки.	2
8	Основні прояви сексуальних розладів чоловіків. 1. Класифікація порушень сексуального здоров'я у чоловіків. 2. Порушення диференціації статі та статевого розвитку. 3. Первинні форми сексуальної дезадаптації та сексуальних розладів. 4. Сексуальні розлади у чоловіків, спричинені супутніми захворюваннями (вторинні порушення сексуального здоров'я). 5. Методи лікування та профілактики статевих розладів чоловіка. Нетрадиційні методи лікування.	2
9	Чоловіча неплідність. Планування сім'ї. 1. Визначення неплідності. Етіологічні та патогенетичні фактори чоловічої неплідності. 2. Клінічні та лабораторні методи оцінки фертильності чоловіка. Спермограма (норми ВООЗ). 3. Особливості підбору методів лікування та профілактики чоловічої неплідності. 4. Планування сім'ї, проблема небажаної вагітності. 5. Методи жіночої та чоловічої контрацепції. Вибір засобів контрацепції з урахуванням сексуального комфорту. 6. Профілактика ЗПСШ та СНІДу.	2
10	Підсумковий контроль	2
	Разом	20

Самостійна роботи

№ п/п	Зміст	Кількість годин
1	Підготовка до практичних занять – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	60
2	Підготовка до підсумкового контролю засвоєння модуля “Основи сексології та сексопатології”	10
Разом		70

Теми, що не входять до плану аудиторних занять, відсутні.

Індивідуальні завдання. Порушення сексуального здоров'я при хронічному простатиті. Сексуальна дисгармонія подружніх пар при психічних захворюваннях у чоловіка (за матеріалами клініки).

Перелік питань, який повинен засвоїти здобувач освіти при вивченні навчальної дисципліни.

1. Анатомо-фізіологічні основи сексуальності.
2. Складові сімейно-сексуальної гармонії та дисгармонії.
3. Сексуально-еротична адаптація статей.
4. Сексуальні девіації. Судова сексологія.
5. Загальна сексопатологія.
6. Основні прояви сексуальних розладів жінок.
7. Основні прояви сексуальних розладів чоловіків.
8. Чоловіча неплідність. Планування сім'ї.

Методи навчання

Методи навчання спрямовані на вирішення в навчальному процесі освітніх, виховних і розвивальних завдань. Згідно з класифікацією методів навчання за джерелом інформації та формування умінь і навичок, на кафедрі застосовуються такі методи:

- за джерелом передачі та сприйняття інформації – словесні, наочні, практичні;
- за характером пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти – пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемне викладання, пошуковий, дослідницький;
- залежно від основної дидактичної мети і завдань – методи оволодіння новими знаннями, формування умінь і навичок, перевірки та оцінювання знань, методи усного викладу знань, умінь і навичок; застосування знань на практиці.

Застосовуються активні методи навчання:

- тематичні дискусії;
- аналіз конкретних ситуацій (кейс-метод);
- проблемний виклад.

Навчання орієнтується на придбання здобувачами вищої освіти конкретних навичок, знань і умінь, компетенцій, необхідних у майбутній професійній діяльності з дисципліни «Основи сексології та сексопатології».

Форми і методи оцінювання

Контрольні заходи оцінювання навчальної діяльності включають поточний та підсумковий контроль знань і навичок здобувачів вищої освіти. Застосовуються методи контролю: усний, письмовий, тестовий, графічний, програмований, практична перевірка, методи самоконтролю і самооцінки. Формою підсумкового контролю успішності навчання є залік. На заліковому занятті виставляються оцінки за дисципліну.

Система поточного та підсумкового контролю

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям з кожної теми. Оцінюються теоретична, практична підготовка та СРС як підготовка до аудиторних занять. При оцінюванні надається перевага стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

Обсяг і засоби діагностики засвоєння навчального матеріалу, який підлягає контролю, визначений кафедрою. Оцінка успішності кожного здобувача освіти на кожному занятті проводиться за чотирибальною (традиційною) шкалою з урахуванням стандартизованих, узагальнених критеріїв оцінювання знань здобувачів вищої освіти.

Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти на кафедрі:

Таблиця. Стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти в ПДМУ

За 4-бальною шкалою	Оцінка в ЕКТС	Критерії оцінювання
5 (відмінно)	A	Здобувач освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили, володіє не менш ніж 90% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
4 (добре)	B	Здобувач освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартизованих ситуаціях, самостійно виправляє помилки, кількість яких незначна, володіє не менш ніж 85% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	C	Здобувач освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом науково-педагогічного працівника, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок, володіє не менш ніж 75% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.

3 (задовільно)	D	Здобувач освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень з допомогою науково-педагогічного працівника може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих, володіє не менш ніж 65% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	E	Здобувач освіти володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні. володіє не менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
2 (незадовільно)	FX	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину матеріалу, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	F	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю

Конвертація поточної оцінки, виставленої за традиційною 4-бальною шкалою, в багатобальну на кожному занятті не проводиться. Оцінка успішності є інтегрованою (оцінюються всі види роботи здобувача вищої освіти, як при підготовці до заняття, так і під час заняття) за критеріями, які доводяться до відома здобувачів вищої освіти на початку вивчення відповідної дисципліни.

Оцінювання за модуль є рейтинговим та визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах), що виставляється при оцінюванні знань здобувачів вищої освіти відповідно до переліку питань, визначеного програмою курсу.

Формою підсумкового контролю з дисципліни є залік. Здобувач вищої освіти отримує залік на останньому занятті з дисципліни за результатами поточного оцінювання. Залік не передбачає ніяких додаткових письмових робіт, опитування, чи тестування на останньому занятті. Залік отримують здобувачі вищої освіти, які набрали необхідну мінімальну кількість балів впродовж поточного контролю (середній бал успішності 3,0 і вище), не мають невідпрацьованих пропусків практичних занять, та виконали всі вимоги з навчальної дисципліни.

Результат навчання оцінюється за двобальною шкалою (зараховано/не зараховано) та багатобальною шкалою. Середня оцінка за поточну діяльність конвертується у бали за 200-бальною шкалою. Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач освіти з дисципліни – 200, мінімальна кількість балів – 122.

За поточний контроль здобувачі вищої освіти отримують бали після їх конвертації з середнього балу успішності згідно таблиці, залік вважається зарахованим. Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачам вищої освіти м при засвоєнні модулю (залікового кредиту) становить 200

Уніфікована таблиця відповідності балів за поточну успішність балам за ПМК, екзамен та традиційній чотирьохбальній оцінці

Середній бал за поточну успішність (A)	Бали за поточну успішність з модуля (A*24)	Бали за ПМК з модуля (A*16)	Бали за модуль та/або екзамен (A*24 + A*16)	Категорія ЄКТС	За 4-бальною шкалою
1	2	3	4	5	6
2	48	32	80	F FX	2 незадовільно
2,1	50	34	84		
2,15	52	34	86		
2,2	53	35	88		
2,25	54	36	90		
2,3	55	37	92		
2,35	56	38	94		
2,4	58	38	96		
2,45	59	39	98		
2,5	60	40	100		
2,55	61	41	102		
2,6	62	42	104		
2,65	64	42	106		
2,7	65	43	108		
2,75	66	44	110		
2,8	67	45	112		

2,85	68	46	114			
2,9	70	46	116			
2,95	71	47	118			
3	72	50	122	E	3 задовільно	
3,05	73	50	123			
3,1	74	50	124			
3,15	76	50	126			
3,2	77	51	128			
3,25	78	52	130	D		
3,3	79	53	132			
3,35	80	54	134			
3,4	82	54	136			
3,45	83	55	138			
3,5	84	56	140	C	4 добре	
3,55	85	57	142			
3,6	86	58	144			
3,65	88	58	146			
3,7	89	59	148			
3,75	90	60	150	C	4 добре	
3,8	91	61	152			
3,85	92	62	154			
3,9	94	62	156			
3,95	95	63	158			
4	96	64	160	B		4 добре
4,05	97	65	162			
4,1	98	66	164			
4,15	100	66	166			
4,2	101	67	168			
4,25	102	68	170			
4,3	103	69	172			
4,35	104	70	174			
4,4	106	70	176			
4,45	107	71	178			
4,5	108	72	180	A	5 відмінно	
4,55	109	73	182			
4,6	110	74	184			
4,65	112	74	186			
4,7	113	75	188			
4,75	114	76	190			
4,8	115	77	192			
4,85	116	78	194			
4,9	118	78	196			
4,95	119	79	198			
5	120	80	200			

Методичне забезпечення

1. Робоча програма навчальної дисципліни «Основи сексології та сексопатології».
2. Плани практичних занять та самостійної роботи здобувачів освіти.
3. Силабуси з дисципліни.
4. Методичні рекомендації для викладачів до практичних занять.
5. Методичні вказівки для самостійної роботи здобувачів освіти під час підготовки до практичного заняття та на занятті.

6. Методичні вказівки для самостійної роботи здобувачів освіти над вивченням тем, винесених на самостійне опрацювання.
7. Список рекомендованої літератури.
8. Наочні засоби (навчальні відеофільми, навчальний набір рентгенограм та комп'ютерних томограм згідно тематичних планів).

Рекомендована література

Базова:

1. Бочелюк В.Й., Черепехіна О. А. Психологія сексуальності. Київ: ВД «Скіф», 2020. 312 с.
2. Робочий зошит для самостійної роботи студентів медичного факультету з курсу «Основи сексології та сексопатології» / упоряд. Г. М. Кожина, Н. В. Георгієвська, І. В. Лещина, В. Є. Кришталь. Харків: ХНМУ, 2018. 85 с.
3. Саричев Я. В., Устенко Р. Л., Є. Г. Сонник. Сексуальні девіації. Судова сексологія: навч. посіб. для студентів вищих медичних навчальних закладів. Полтава: Миргород, 2018. 132 с.
4. Терлецька Ю. М, Закалик Г. М. Психологічна та кримінологічна сексологія. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. 348 с.
5. Фройд З. Психологія сексуальності. Харків: Фоліо, 2019. 160 с.

Допоміжна:

1. Берн Е. Секс у людському коханні. Ігри, в які грають у ліжку. Харків: Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2020. 256 с.
2. Гайденок В. Гендер і сексуальність: хрестоматія. Суми: Університетська книга, 2020. 140 с.
3. Ігнатенко І. Шлюбно-сімейні стосунки у традиційній культурі українців. Київ: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2017. 240 с.
4. Кнігавко О. В. Прояви межових розладів у пацієнтів із сексуальними дисфункціями. Медична психологія. 2018. Т. 13. № 4. С. 62–65.
5. Кнігавко О. В. Тактика лікування пацієнтів з сексуальними дисфункціями та межовими розладами. Психіатрія, неврологія та медична психологія. 2018. № 10. С. 77–86.
6. Кушнірук Ю. Сексуальне здоров'я / Ю. Кушнірук // Будьмо здорові. - 2019. - № 4. - С. 3-58.
7. Норкіна І. Психологічна дезадаптація як чинник незадоволеності сексуальним життям / І. Норкіна // Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка / відп. ред. Л. Ф. Бурлачук. - Київ, 2018. - Вип. 2 (9) : Психологія. - С. 52-56.

Інформаційні ресурси

- <http://sexology.com.ua/> – Український інститут сексології і андрології
<https://sexology.org.ua/> - Асоціація сексологів та сексотерапевтів України
<http://professional-event.com/ru/izdatelstvo/zdorove-muzhchiny> – Здоров'я чоловіка : науково-практичний журнално-практический журнал
<https://mazg.com.ua/ua/topic-80/seksologiya> Медичні аспекти здоров'я жінки
<https://sexology.education/> - Національний інститут сексології та сексуального здоров'я
<https://sexology.education/shkola-seksologii/> - Українська школа сексології

Розробники:

Володимир ШЕЙКО, завідувач кафедри хірургії №2 закладу вищої освіти, д.мед.н., професор
Леонід САРИЧЕВ, професор закладу вищої освіти кафедри хірургії №2, д.мед.н., професор
Сергій СУХОМЛИН, доцент закладу вищої освіти кафедри хірургії № 2, к.мед.н., доцент